

Ændringsforslag Nr. 251 angaar en Bevilling paa 4,700 Kr. til Honorarer til Medhjælp for Styrelsen af Kolonierne i Grønland. Honorarerne er alle en Følge af de vedtagne grønlandske Love. Ændringsforslaget anbefales af Udvalget.

Ændringsforslag Nr. 253 angaar et Beløb af 1,123 Kr., der skal fordeles som Pensionsportioner til 3 entledigede Kolonibestyrere i Grønland. Med Hensyn til deres Pensionsforhold foreligger der noget i og for sig ret mærkeligt, idet det viste sig, at de, foruden at have betalt Procenter af deres sædvanlige faste Løn som saa mange andre af Statens Embeds- og Bestillingsmænd, tillige i sin Tid har betalt fra 7—10 pCt. af den Indtægt, de havde af Gratialer, som stod i Forhold til Produktionen i de respektive Afdelinger i Grønland. Det kan vist nok være ret betydelig Tvivl underkastet, om det oprindelig har været Meningen, at denne Indtægt, de saaledes har oppebaaret, skulde tages med ved Beregningen af deres Pension, men da de, som sagt, har betalt Bidrag til Pensionen ogsaa af denne Del af deres Indtægt, finder Udvalget, at almindelige Rimelighedshensyn fordrer, at denne Indtægt ogsaa maa medtages ved Beregningen af deres Pension, ellers vilde det selvfølgelig have været urigtigt at tage Tilskud til deres Pension derfra.

Under Postvæsenets Budget er der som næsten altid en hel Række ubetydelige Ændringsforslag, saaledes under Nr. 16, 17 og 33—36, som angaar enkeltvis ret ubetydelige Lejerspørgsmaal, der til Dels er afgjorte ved en Højesteretsdom, jeg havde Lejlighed til at omtale ved anden Behandling. De skyldes i nogle Tilfælde Installation af elektrisk Lys og den Slags Ting, Bagateller, som jeg ikke skal opholde det høje Ting med at tale om, ogsaa fordi der er Enighed mellem Ministeren og det samlede Udvalg om dem.

Ændringsforslag Nr. 18 angaar et Spørgsmaal, som jeg kommer til at omtale en lille Smule nærmere, fordi det har Interesse, ikke alene for dette Ministerium, men ogsaa i visse Tilfælde for de Ministerier, hvis Budgetter senere vil komme til Behandling. Ændringsforslaget angaar en forandret Beregning af Tjenestealderen for Assistenten i Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet. Det har vist sig, at det Tidspunkt, hvorfra man regner Alderstillæggene for Assistenten i Centraladministrationen, har været noget forskellig under de forskellige Ministerier og til de forskellige Tider. Det hænder meget hyp-

ligt, at en Mand træder ind i sin Plads, gør Tjeneste som Assistent, Skriver eller hvad der nu kan være Tale om, uden at faa nogen fast Ansættelse lige straks, fylder sin Plads, modtager en dertil svarende Løn og senere, naar Forholdene medfører det, bliver fast ansat. Man har nu ment det rigtigt, at Beregningen af Tjenestealderen blev ens i alle Ministerier, og denne Enhed har man søgt tilvejebragt ved, at man foreslaar, at der for Fremtiden følges følgende ensartede Regler i samtlige Ministerier: En Assistent eller Skriver, hvad der nu kan være Tale om — jeg skal kun nævne en Assistent —, der forud for sin faste Ansættelse har gjort Tjeneste som Assistent, faar sin Tjenestealder beregnet fra det Tidspunkt, fra hvilket han har gjort Tjeneste som Assistent og oppebaaret Vederlag derfor, men faar sit Alderstillæg beregnet fra den Tid, da han fik fast Ansættelse. Det vil med andre Ord sige: han bliver ansat, men ikke fast ansat, som Assistent, sidder i denne Plads nogle Aar, i det Øjeblik, han faar fast Ansættelse, tillægger man ham Anciennitet for Fremtiden, og han faar den Tid, han har været ansat forud for sin faste Ansættelse, regnet med, men den nye Bestemmelse skal ikke have tilbagevirkende Kraft. Jeg vil tage et Eksempel. En Mand har siddet 5 Aar uden fast Ansættelse. Vi ved, at han efter 4 Aars Tjenestetid kunde have faaet et Alderstillæg, hvis han havde været fast ansat; saa faar denne Mand dette Alderstillæg, straks naar han nu faar fast Ansættelse, han kunde, som sagt, have faaet dette for 1 Aar siden, hvis han havde været fast ansat da, men Bestemmelserne skal ikke have tilbagevirkende Kraft, og derfor faar han kun Alderstillæg udbetalt fra den Dag, han faar fast Ansættelse.

Ændringsforslag Nr. 21 er stillet af et Mindretal og angaar det Forhold, som blev meget stærkt diskuteret ved Finanslovsforslagets anden Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Nedlæggelsen af en Del af de mindre Postkontorer, hvorom der som bekendt var stillet Forslag paa Budgettet. Her er der altsaa af et Mindretal i Finansudvalget stillet Ændringsforslag om at bibeholde disse smaa Postkontorer. Efter den udførlige Diskussion, der var om dette Spørgsmaal ved anden Behandling, finder jeg ingen Anledning til at dvæle videre ved det, med mindre der fra anden Side skulde blive givet Anledning til at forny den Diskussion. Der kan neppe siges ret meget mere hverken for eller imod, end der blev sagt den Gang, og jeg tvivler om, at det